

indeværende Aar, maatte vi vedtage det meget hurtigt. Det var desværre Folketinget, som gik hen og forandrede Ministerens Forslag og, som det nu viser sig, paa en uheldig Maade.

Nu indeholder dette Lovforslag — denne Bemærkning gør jeg i Anledning af den tidligere Debat — jo to nye skrækkelige Ting, nemlig to Bemyndigelser til Landbrugsministeren, som saaledes efterhaanden kommer til at sidde inde med et meget stort Antal Bemyndigelser i de Spørgsmaal, som vi i disse Lovforslag beskæftiger os med, men der er vist ingen anden Vej at gaa, og saa kan vi trøste os med, at den nuværende Landbrugsminister beholder vi jo nok mindst til 1925, og hverken Ministeren eller de Talere, som tidligere har haft Ordet, nærer jo nogen som helst Betænkelighed ved at give netop den nuværende Landbrugsminister Bemyndigelserne.

Jeg er imidlertid ikke saa sikker paa, at de Bestemmelser, der findes i Lovforslagets § 2 med Hensyn til Tidspunkterne for Eftersyn, vil vise sig at slaa til. Selv med den gældende Lov har det vist sig, at medens man skulde vente, at samtlige Kreaturer i Landet var blevet Genstand for et saadant Eftersyn, er vistnok kun omtrent Halvdelen af det Antal Kreaturer, vi har, naaet frem til Eftersyn, men nu bliver det saaledes, efter Bestemmelsen i § 2, at Eftersynet skal finde Sted ca. 14 Dage, før Kreaturerne i Almindelighed udbindes. Da der imidlertid ikke er givet nogen som helst Bestemmelse om, hvad Creaturejeren skal iagttage med Hensyn til det Tidspunkt, da hans Kreaturer udbindes, forekommer det mig, at der mangler en Bestemmelse om, at han ikke maa foretage denne Udbinding, førend Eftersynet har fundet Sted. Hvis man ikke indfører en saadan Bestemmelse, kan jo ingen Mennesker forhindre, at Mandens Kreaturer kommer ud, førend Eftersynet har fundet Sted. Dette er i Virkeligheden et svagt Punkt, men naar man ikke vil give en Bestemmelse om, at Manden skal holde sine Kreaturer hjemme, indtil Eftersynet har fundet Sted, hvad der er det eneste rationelle, naar man virkelig vil genneføre Loven, maa man jo sætte sin Lid til, at det alligevel lykkes at komme det Onde til Livs, som Loven tilsigter at modvirke.

Med Hensyn til den anden Bemyn-

digelse, som Landbrugsministeren faar, nemlig til at afholde Udgifter ved Averteringen, vil jeg bemærke, at det er ikke rigtigt, hvad der staar i Slutningen af Bemærkningerne. Der staar: „Da man ikke ansaa sig for berettiget til at paalægge Amtene at afholde de hertil medgaaende Udgifter af Amtsrepartitionsfonden, har Ministeriet paa Henvendelse fra forskellige Amters Side svaret, at Ministeriet vilde afholde disse Udgifter, og man søger nu om fornøden Lovhjemmel dertil.“ Det kan jo ikke være i Henhold til dette Lovforslag, at saadan Hjemmel erhverves, af den gode Grund, at Lovforslaget kun vedrører de Udgifter, som det vil medføre, naar det bliver til Lov, men ikke indeholder Hjemmel til at afholde de Udgifter, som allerede er afholdt i Henhold til den foregaaende Lov. Det staar ogsaa meget tydeligt i sidste Stykke af § 4, at det kun vedrører de Averteringer, som foranlediges „i Anledning af de i denne Lov indeholdte Bestemmelser“. Lovforslaget giver altsaa ikke Hjemmel til at afholde de Udgifter, som alt er afholdt, men jeg nærer ikke Tvivl om, at naar Rigsdagen i øvrigt, hvad jeg antager den gør, gaar med til at give Hjemmel til at afholde disse Udgifter efter denne Lov, vil det ikke volde Ministeren nogen som helst Vanskelighed ogsaa at opnaa Hjemmel til at afholde de Udgifter paa samme Omraade, som allerede er afholdt i Henhold til den gældende Lov.

Vi fra vor Side nærer lige saa lidt som de to foregaaende Talere noget Ønske om, at der skal nedsættes Udvalg, men det vil interessere mig at høre Ministerens Udtalelse om Bestemmelsen i § 2, der jo alligevel, som den her lyder, ikke giver saa fuld Sikkerhed, som man maa ønske.

Hans Nielsen: Ligesom den ærede sidste Taler nærer jeg Betænkelighed ved § 2. Jeg tvivler om, at den Bestemmelse vil virke saa effektivt, som det er ønskeligt, naar der kun haves det ene Eftersyn. Allerede ved Behandlingen af Forslaget i Fjor udtalte jeg mig i samme Retning, idet jeg mente, at et Eftersyn den 15. April vilde være alt for tidligt i en Del af Landet; desuden udtalte jeg Haab om, at der fra Landbrugsministerens Side ikke vilde blive lagt Hindringer i Vejen for, at man i de